

ה מ"ק טא וינצט
הר"ף ש"ס. 1 רא"ש פיק
פירא וינצט. 1 סנה
כה. 4 שם טו. 5 רבנו
קרומ בשם ר' נסים
והנהגות אשרי בשם אור
ידע וינצט יורה.

ה. האכל (טו) ביום (ז) ראשון (י) אסור להניח תפליין, (יח) מכאן ואילך (יז) חייב אפילו באו (כ) פנים
(י) תדשו: 1. ו' בתשעה באב (כא) תביין בתפליין: (ועין לקמן סימן תקנה): 2. (י) יתתן ושושביניו
(פרוש, רע"י השמחים עמו) (כב) וכל בני חפה (כג) פטורים, משום דשכיח שכרות וקלות ראש:
ח. * כותבי תפליין ומזוזות, * הם (ד) (כד) ותגריהם (כז) ותגריהם וכל העוסקים במלאכת שמנים,
פטורים ממהנחת תפליין כל היום וזאת בשעת קריאת שמע ותפלה. הגה * ואם היו * צריכים לעשות

באר היטב

(ז) ראשון. פרוש, ביום הקבורה, היום המיוחד פטור מכל המצות כל זמן שלא
נקבר דאז מקרי אונן. והוא הדין אם שמע שמועה קרובה אסור גם כן להניח
תפליין ביום ראשון כמו יום הקבורה, ט"ז ביונה דעה סימן חב סעיף קטן א.
ומהר"ט בחדושי לפרק אלו מגליחין דף יב סנה דנקטין דוקא יום המיתה ויום
הקבורה פטור מן התפליין יום ראשון, אבל בשמיעה הנה יום אחר והקבורה יום
אחר חייב בתפליין אפילו ביום ראשון, עין שם: (ה) חייב. משמע דחייב מיד, אבל ביונה דעה סימן
ז"ל דאין להניח תפליין דרבנן תם כל שבעה ימי אבלות: (ו) חדשות. פרוש, מנהגים חדשים. וקצו
אברהם פסק דאם באו פנים חדשות אינו מניח לכתחלה עד
שילכו, אבל אם מניח אינו חולץ, עין שם: (ז) קטן ושושביניו. בתשובת רמ"א סימן קלב כתב דחקו
בזמן הזה חייב בתפלה ובתפליין, וכן נתפשט המנהג בזמן הזה
במצות אלו דחקו וכל בני חפה קורין ומתפללין. וכתב הקצו אברהם ולי נראה הפסל לא הפסיד
אם החתן מסב אצלם, עין שם ובשני פוסט הגדולה: (ט) ותגריהם.
דוקא הלוקחים כדי להמציאם למכר למי שצריך להם, אבל אם עושה כדי להשתפר לא מקרי עוסק
במצוה. קצו אברהם:

משנה ברורה

כדי להסית הדעת מדברי הבאי המזיקים לגוף ולנפש, ולפנות הלב
לקבל עליו על מלכות שמנים בקדשה: ה (מז) ביום ראשון. פרוש,
אפילו ביום שנקבר (ט) שאינו יום המיתה, כינוי שהוא יום ראשון לאבילות
ולמנהגים. ועל כן אפילו אם נקבר (ט) בלילה לא יניח תפליין ביום, אבל
אם מת או נקבר בחל המועד, מניח תפליין בין בחל המועד ובהפסד מנהגים
בסימן עא ספקס כזה, דמיל מקום יום מר הוא לו היום הראשון, ועל כל פנים
צריך לומר שלא לכוף עליהו, ובלאו הכי המנהג שלא לכוף על תפליין בחל
המועד וכן לאתר המועד אף שהוא יום ראשון לאבילות, מכל מקום
כבר נתמחה מנהגים במועד. וכן כשנקבר ביום טוב שני יניח תפליין
באסרו תג, היום טוב שני עולה למנין שבעה, ויום שאחר המועד יחשב
לשני. וכן אם שמע שמועה קרובה ודחה בחוף שלשים אפילו ביום שלשים
עצמו גם כן דיו ביום הקבורה, ולכן אפילו אם שמע בלילה, לא יניח
תפליין ביום, ואפילו בא לו שמועה קרובה כשכבר הניח תפליין והתחיל
להתפלל, תולצו. ואם שמע שמועה רחוקה, דהינו לאתר שלשים שאין
האבילות רק שעה אחת, מותר להניח תפליין, וכל שכן שאין צריך לתלצו,
ועל כן אם בא לו השמועה באמצע פסוקי דמרה ובהאי גווא לא יתלץ
התפליין, רק יתלץ מנצלו משום אבילות, ואם על ידי השמועה בא
לדיי כפי, צריך לתלצו, כדמוכח מיונה דעה סימן שפח סעיף ב וסימן
תב בש"י סעיף קטן ב, ועין לקמן בסעיף ט: (יז) אסור. תפליין
נקראין פאר פסוקי, ואכל מעולל באפר, ואין נזהר לתת פאר תחת אפר:
(יח) מכאן ואילך. דכתיב ואתריהם ביום מר, שמע מנה דעקר מרייות
הוא יום ראשון: (יט) חייב. משמע דחייב מיד, ויש פוסקים (י) דביום
שני אין להניח קדם הניח, על כן מהנכחו להמתין מלהניח עד אחר הניח:
(כ) פנים חדשות. לנחם אותו. ומשמע דמניח לכתחלה, אבל
(ט) האתרוגים מסקי דאין להניח בפניהם תפליין עד שילכו להם, אלא
דאין תולץ אם הניח קדם שבאו פנים חדשות: 1 (כא) תביין בתפליין.
דלא תמיר תשעה באב משאר ימי אבלות: 2 (כב) וכל בני חפה
וכו'. ודוקא (ט) במקום חפה, דשם שכיח שכרות וקלות ראש:
(כג) פטורים. בתשובת רמ"א סימן קלב כתב, דהאידינא שאף התתן
חייב בקריאת שמע ותפלה ונמו שכתב בסימן ע' ממילא תביין התתן וכל
בני חפה גם בתפליין, עין שם. ועין במגן אברהם שם ספקס בדיו
ומצדד לפסל בהשלתן ערוך דפטורים מתפליין בעת המשמחה, וגם לענין
תפלה, המקל בדעת רש"י לפטר בעת המשמחה לא הפסיד אם התתן
מסב אצלם, דאז הוי מצוה לדעת רש"י, אבל מדברי הגר"א בבאורו
משמע שאין להקל לענין תפלה, וכמו שכתב בבית יוסף בסימן רלב.
ועין בעלת תמיד ובכרפי יוסף שכתבו דנתפשט המנהג בהרמ"א שהתתן
וכל סייעתו קורין ומניחין תפליין ומתפללין מיום הראשון עד יום השביעי:

ח (כד) ותגריהם. אף שמרייתן מזה. ודוקא אם עקר בנותם כדי להמציאן למכר למי שצריך להם, אבל אם עקר בנותם רק להשתפר לא
מקרי עוסק במצוה וקצו אברהם: (כה) ותגריהם. הקונים מן הקונים למכר על יד על יד: (כו) צריכים וכו'. כגון שנוצרין לו קונה

שער הציון

ה (לא) ש"י ואליה רבה ודגל מרובה ביונה דעה סימן שפח ודך חיים, וכן חסידים בשער השוכן דלא מהר"ט ותיב אדם: (י) אליה רבה ודך חיים, וכן כל חסידים קטן:
(יג) יורה דעה סימן שפח: (יד) קצו אברהם ופירי מקדים: 1 (טו) לקח חסידות:

לוח עמוד הידוע: יום א כר אלול חששב < יום ב כט אב חששו < יום ג אב חששב < יום ד טא תמוז חששו < יום ה יז סיון חששב